

Στον αντιγραφέα Νάρκισσο Π. για την επαναφορά των αμαρτωλών.

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Νικόλαος Βελιμίροβιτς](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) /

Γράφεις πως πάντοτε έλεγες στον καθένα την αλήθεια κατάματα και πως γι' αυτό είχες πολλές δύσκολες καταστάσεις στη ζωή σου. Αυτό δεν με παραξενεύει. Σπανίζει ένας ασθενής να αγαπά τον γιατρό που με ιδιαίτερο τόνο του ανακοινώνει ανίατη και θανατηφόρο νόσο. Η αγάπη απέναντι στους αδελφούς μας βρίσκεται όχι στο να τους επιπλήτουμε πάντοτε αυστηρά, αλλά να τους λέμε εκείνους τους λόγους που θα τους χρησιμεύουν υπηρετώντας τη σωτηρία τους. Θυμήσου πως ο σωτήρας μας δεν κατακεραύνωσε την αμαρτωλή γυναίκα που οι Φαρισαίοι οδήγησαν στον λιθοβολισμό, αλλά στοργικά της είπε: «Πήγαινε κόρη, και μην αμαρτάνεις άλλο». Όταν ο απόστολος Ανανίας συνάντησε τον τυφλωμένο Σαούλο δεν τον αντιμετώπισε με απαξίωση και επίπληξη επειδή δίωκε τους χριστιανούς, αλλά τον χαιρέτησε ευαγγελικά: «Σαούλ αδελφέ!» (Πράξ. 9,17) . Λέγεται για κάποια μοναχή, ότι εξομολογήθηκε στον Άγιο Σεραφείμ του Σαρώφ και του ομολόγησε ότι πάσχει από δυνατή οργή και νευρικό θυμό. Ανέμενε από τον άνθρωπο του Θεού μεγάλη επίπληξη και βαρύ κανόνα. Αλλά αντί επιπλήξεων και κανόνα τα αυτιά της χάιδεψαν οι παρακάτω στοργικές λέξεις του πνευματικού γέροντα: «Μα τί λες αδελφή; Κοίταξε βαθιά μέσα σου, υπάρχει ένας υπέροχος ήσυχος χαρακτήρας, πραγματικά μαγευτικός, μετριόφρων και σεμνός!». Σαν απαλή βροχή που πέφτει στη διψασμένη γη, έπεσαν αυτές οι στοργικές λέξεις στην ψυχή της γυναίκας. Ντράπηκε πολύ για τον εαυτό της, αλλά ταυτόχρονα γέμισε αυτοπεποίθηση. Δηλαδή εδώ έχουμε τις δύο σημαντικότερες συνθήκες για την επαναφορά! Αυτό το παράδειγμα μας δείχνει πως μπορούμε να πετύχουμε να ανυψώσουμε τους ανθρώπους με λόγο στοργικό και ευχάριστο, βοηθώντας τους παράλληλα να ανυψωθούν και ως προς τα έργα τους. Όταν μπορούμε να αφυπνίσουμε τον άνθρωπο που κοιμάται με χάδι, γιατί να τον χτυπήσουμε με

μαστίγιο; Εσύ τώρα μπορείς να μου πεις: μα ο Άγιος Σεραφείμ ,δεν είπε την αλήθεια σε εκείνη τη γυναίκα κατάματα, ενώ εγώ λέω στον καθένα την αλήθεια κατά πρόσωπο! Ο Άγιος Σεραφείμ είπε την αλήθεια, αλλά την αλήθεια εκείνη, που δεν έφερε τη γυναίκα στο σημείο να εκφραστεί με θυμό και οργή . Αφού η γυναίκα μερικές φορές παραδιδόταν στον θυμό, αλλά το μεγαλύτερο διάστημα της ζωής της ήταν εντελώς ήσυχη και σεμνή. Και ο Άγιος Θεός ως άριστος παιδαγωγός και γιατρός ,ανύψωσε εκείνο που είναι καλό μέσα στην ψυχή της, αποσιωπώντας εκείνο που είναι κακό. Αφού τί νόημα θα είχε να μιλήσει περί του κακού για το οποίο ήδη η ίδια γυναίκα είχε μιλήσει; Εσύ όμως, έχεις εντελώς αντίθετη μέθοδο , εσύ λες κατά πρόσωπο ό,τι κακό έχει η ηθική αρρώστια κάποιου ανθρώπου! Και αυτό τονισμένο αυστηρά και κακοπροαίρετα. Παράλληλα , εκείνο που είναι καλό σε κάποιον αμαρτωλό το αποσιωπάς. Αυτή είναι η ειδοποιός διαφορά ανάμεσα σ' εσένα και σ' εκείνον του οποίου το όνομα μπήκε στον Συναξαριστή.

Από τα ίδια χείλη μπορεί να βγει ψυχρός και θερμός αέρας . Ανάλογα των περιστάσεων τοποθετούμε τα χείλη ώστε ν' αφήσουν κρύο ή ζεστό αέρα. Έτσι και στην πνευματική εργασία. Εκεί όπου ο αμαρτωλός μπορεί να επανέλθει με τη ζεστασιά της αγάπης, εκεί δεν πρέπει να χρησιμοποιούμε ψυχρή τιμωρία και κριτική. Μερικές σπάνιες φορές ,είναι αναγκαίο να φωνάζεις όπως ο Χριστός στον Πέτρο: «Φύγε από εμένα!». Ή όπως ο Πέτρος στον Σίμωνα τον μάγο: «Τὸ ἀργύριόν σου σὺν σοὶ εἶη εἰς ἀπώλειαν» (Πράξ. 8, 20) . Όταν όμως υπάρχει αλοιφή για την πληγή, δεν κάνεις εγχείρηση.

«ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΕΛΙΜΙΡΟΒΙΤΣ

Δεν φτάνει μόνο η πίστη...

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ Β΄»

εκδόσεις «εν πλω»

Πηγή: eisdoxantheou-gk.blogspot.gr